

Вараъ ҳақида келган ҳадислардан намуналар | Тазкия дарслари (262-дарс)

19:00 / 30.12.2023 3040

لَاقٍ نَامِيْلًا نَبَّهَ فِي دُحُوْنٍ
يَلَصُّ هَلْلًا لُوسَرِيْلَاقٍ
لُضَفٍ «مَلَسَ وَهِيَ لَعُهُلْلَا
لُضَفٍ نَمُزِيْخٍ مَلْعُلَا

مُكِّنِي دُرِّيَّ خَوْءَ دَابِغِ لَأ
يِنَّ أَرْبَطْلَأ هَأَوْر . «غَرَوْلَأ
رَأَزْبُلَأو

Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Илмнинг фазли ибодатнинг фазлидан яхшидир. Динингизнинг яхшиси вараъдир», дедилар».

Табароний ва Баззор ривоят қилишган.

يَضَرَّ هَلَلِ اِذْبَعِ نَبِ رِبِ اَجْ نَع
ذَنْعُ لُجَرِ رَكُذِ : لَأَقُ هُنَّعُ هَلَلِ ا
هَلَلِ اِيَّ لَصِ هَلَلِ ا لُؤْسَرِ
ة دَابِغِ بَمَلَسَوِ هِيَلَعِ
يَغَرَوْبُ رَخْ أَرْكُذَوِ دَاهِتُ جَأو
يَّ لَصِ هَلَلِ ا لُؤْسَرِ لَأَقِفِ
لَدُعِي أَلِ « : مَلَسَوِ هِيَلَعُ هَلَلِ ا

«عِيَّ شَبُّ غَرُولَا».

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида бир кишининг ибодати ва ижтиҳоди зикр қилинди ва бошқа бир кишидаги вараъ зикр қилинди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Вараъга ҳеч нарсани тенглаштириб бўлмайди», дедилар».

هُلَلَا يَضَرَّ رِيَّ رَهْ يَبَا نَع
نُبُّ نَسَخُ لَادَخَا: لِقَاقُ هِنَع
رَمَتُ هِنَعُ هَلَلَا يَضَرُّ يَلَع
أَلَعَجَفِ قَدَّصَلَا رَمَتُ نَم
رِيَّ نَلَلَا لِقَاقُ فِ، هِيَّ فِ يَف
لِقَاقُ مَثُ، أَعْرَطِي ل «خُكْ خُكْ»
لُكْ أَنْ أَلْ أَنْ تَرَعَشْ أَمَّا
يَخِيَّ شَلْ أَوْر. «قَدَّصَلَا
أَلْ أَنْ تَمَلَعْ أَمَّا» مِلْسُ مِلْو

«عَقَدُّ صِلَا أَنْ لُحَّاتٍ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳасан ибн Али розияллоҳу анҳу садақанинг хурмосидан бир дона олиб, оғзига солди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қиҳқиҳ!» деб ташлатмоқчи бўлдилар. Сўнгра:

«Биз садақа емаслигимизни сезмаганмидинг?» дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Муслимнинг ривоятида:

«Бизга садақа ҳалол эмаслигини билмабмидинг?!» дедилар», дейилган.

فِي غَضِّ دَانَ سَابِءَ جَامِ نُبَالٍ وَ
لُقَعِ آلِ «رَذِي بَأْثِي دَحْ نَمِ
فَكَلْكَ غَرَوِ آلِ وَرِي بَدَّتْ لَكَ
«قُلْ خَلَا نَسُحَكَ بَسَحِ آلِ وَ».

Ибн Можа зайф санад ила Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилган узун ҳадисда шундай дейилади:

«Тадбирга ўхшаш ақл йўқ. Ўзини тийишга ўхшаш парҳезкорлик йўқ. Ҳусни хулқчалик ҳасаб йўқ».

Имом Аҳмад «Зухд»да Муҳаммад ибн Сийриндан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳудан бошқа одамнинг еган таомини ўзини мажбурлаб қусиб юборганини билмайман. Унга бир таом келтирилган эди, ундан еди. Кейин унга:

«Буни Ибн Нуъмон олиб келган эди», дейилди.

«Менга Ибн Нуъмоннинг қоҳинликдан топганини егиздингизми!?» деди-да, ўзини мажбурлаб қусиб юборди».

Абу Нуъайм «**Ҳуля**»да Зайд ибн Арқам розияллоҳу анҳудан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳунинг бир қули бўлиб, у ишлаб, бир нарсалар топиб келар эди. Бир кеча у таом олиб келди. У киши ундан бир луқма тановул қилди. Қул унга:

«Сенга нима бўлди? Ҳар кеча мендан сўрар эдинг. Бу кеча сўрамадинг?» деди.

«Бунга мени очлик мажбур қилди. Буни қаердан топдинг?» деди у.

«Жоҳилият пайтида бир қавмнинг олдидан ўтиб, уларга дам солган эдим. Ўшанда улар менга бирор нарса беришни ваъда қилишган эди. Бугун уларнинг олдларидан ўтиб кетаётсам, тўй бўлаётган экан, ўша ваъда қилган нарсаларини беришди», деди қул.

Абу Бакр: «Мени ҳалок қилай дебсан-ку!» деди ва қўлини ҳалқумига тикиб, қусишга урина бошлади. У нарса чиқмай туриб олди. Унга:

«Бу нарса фақат сув билан чиқади», дейилди. У бир жомда сув опкелтирди-да, ундан ичиб, қусишга уринди. Охири у нарсани чиқариб ташлади. Шунда унга:

«Аллоҳ раҳмингни есин, бир луқмани деб шунчалик қиласанми?!» дейилди. У эса:

«Агар бу жоним билан қўшилиб чиқадиган бўлганда ҳам, албатта чиқарар эдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Ҳаромдан ўсган ҳар бир жасадга олов ҳақлидир», деганларини эшитганман. Ушбу луқмадан жасадимда бирор ўсиш бўлиб қолмасин деб қўрқдим», деди.

Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.